

denne eenfaldige Løn, som Manden modtager saalænge han kan arbejde, har Staten her indtil den Dag idag sagt til ham: Foruden det, som jeg giver Dig, saalænge Du kan arbejde, skal Du, da Du ikke selv kan oplægge Noget, fordi jeg ikke giver Dig en rundelig Løn, faae Noget, hvoraf Du kan leve paa Dine gamle Dage; og ogsaa Din Enke, naar hun overlever Dig, skal have Noget, og dette Noget giver jeg Dig, fordi jeg giver Dig mindre i Løn end Du ellers skulde have. Men nu vil De maaffee sige: Ja, men Grunden hvorfor Embedsmanden ikke selv kan sørge for sig paa sine gamle Dage og for sin Enke efter sin Død, ligger ikke deri, at hans Løn er for lav, men det ligger deri, at han lever for høit. Den ærede Finantsminister har sagt, at det har noget Ubehageligt ved sig her at tale Embedsclassens Sag, naar man selv er Embedsmand, og jeg føler dette meget godt; men det skal ikke lægge Baand paa min Tunge, eller afholde mig fra at sige dem, mine Herrer! hvad jeg anseer for sandt, at Embedsstanden i Danmark, idet Hele taget, lever langt fra bedre end de andre Stænder gjøre det. Behager, mine Herrer! at kaste Blikket rundt om dem, og see, hvormange Landsmænd, Kjøbmænd og Haandværkere kunne leve i deres Kreds paa en ganske anden Maade end Embedsstanden kan gjøre det. Og naar de skulde finde en Embedsmand, der nu og da lever bedre end de maaffee troer, at han burde leve, saa vil de see, at det er, fordi han, som maaffee ikke sjeldent er Tilfældet, lever af at gjøre Gjæld, eller fordi han, hvad vel ogsaa stundom er Tilfældet, har en medarvet Formue. De Embedsmænd, der af deres Embedsindtægter skulle kunne leve, som man kalder det, et flot Liv, hvorpaa mange Exemppler findes i andre Stillinger, det er meget faa. Det gaaer os her med Embedsmandens Liv, som det næsten er gaaet os under hele denne Sag, at vi alt for meget have fæstet Blikket paa Undtagelserne. Vi ere blevne staaende ved nogle ganske enkelte, meget velstillede Embedsmænd, ved nogle ganske enkelte meget høitstillede Pensionister; men vi ere langt fra ikke gaaet tilbunds i vore Undersøgelser, om hvorledes virkelig Embedsstanden kan leve

af den den tillagte Løn. Det er ligesaa lidet at antage, at den ene Klasse er mere rig paa Udelande, end den anden. Det er vanskeligt at antage, at den Mand, som findes i et Folk, ikke affpeiler sig i Embedsstanden; og nu vil jeg spørge dem, dersom Embedsstanden var saa vel stillet, hvoraf kommer det da, at vi see saa mange Embedsmænd, naar de døe, ikke at efterlade Rigdom til deres Børn, men Gjæld til deres Arvinger (Afbrydelse). Jeg veed ikke, hvad der menes med, saaledes at falde mig i Talen med Afbrydelse . . .

Formanden: Jeg skal sørge for, at ingen Afbrydelse finder Sted.

David: Det er omtrent, hvad jeg havde at sige Dem; der var vistnok Et og Andet tilbage, som jeg vilde have tilføjet, men min Tankegang er bleven saaledes forstyrret ved denne idelige Smaasnakken, at jeg maa afbryde.

Formanden: Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die District (Jagd) har Ordet.

Jagd: Jeg frafalder Ordet.

Sikkerhed. Den ærede Rigsdagsmand, som nu talte, frygter jeg for lod sig friste over paa et Gebeet, hvor han neppe har anstillet Undersøgelser behørigt, ikke engang indenfor denne Sals Grændser; thi jeg tør sige, naar Spørgsmaalet bliver om hvad man i Almindelighed forstaaer ved at leve vel og leve tavelligt, saa vil det allerede indenfor denne Sals Grændser vise sig, at de af os, som findes her tilstede, hørende til hvad man kalder Embedsclassen, leve i det Hele bedre end Pluraliteten af vore Collegaer, som ere her tilstede og ikke høre til denne Stand, og det i en saadan Grad, at dersom vi kun skulle til at forsøge at sætte os i denne Retning paa lige Fod med dem, saa ville vi blive overraskede af den Forandring, som indtraadte (Hør!). Jeg troer derfor, naar man vil omtale Forhold af denne Art, at man saa netop kommer paa Undtagelsernes Gebeet. Det er her i Landet som i alle andre Lande Undtagelserne, der svinge sig op igjennem Livsomsændighederne til hvad vi her maae forstaae ved et bedre og bekvemmere Liv end vi føre det, som i Almindelighed hører til Embedsclassen, taget i Gjennemsnit. Der er een Ting, vi ikke maae glemme og det hører til